

Arrest

nr. 79 582 van 19 april 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 12 december 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 8 september 2011 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 februari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 17 november 2007 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van (oud) artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 27 mei 2008 neemt de gemachtigde van de minister van binnenlandse zaken de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard.

Op 22 juli 2008 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Op 3 april 2009 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor

Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard.

Op 20 mei 2009 dient verzoeker een nieuwe aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Deze aanvraag wordt geactualiseerd op 30 oktober 2009 en op 17 november 2009.

Op 3 juni 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Op 20 juli 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen ontvankelijk wordt verklaard.

Op 8 september 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf om humanitaire redenen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, aan verzoeker ter kennis gebracht op 10 november 2011. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 20.05.2009 met actualisaties op 30.10.2009 en 17.11.2009 werd ingediend door :

B., K. (R.R.: 000)

geboren te N. op 10.12.1978

adres: N, (...) 3000 LEUVEN

nationaliteit: Nepal

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werd deze instructie door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathélet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Qua verblijfsduur zou betrokkene zich eventueel kunnen beroepen op het criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Echter, om geregulariseerd te worden op deze basis dient betrokkene een arbeidskaart B, afgeleverd door de bevoegde gewestelijke overheid, voor te leggen. In een door ons verzonden schrijven aan betrokkene dd. 06.09.2010 staat uitdrukkelijk vermeld dat de Dienst Vreemdelingenzaken instructies zal afgeven tot afgifte van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister onder voorbehoud van de voorlegging van een arbeidskaart B. Uit een schrijven van het Vlaams Gewest dd. 15.03.2011 blijkt dat de aanvraag voor het bekomen van een arbeidskaart B geweigerd werd. Hoe goed de integratie ook moge zijn (betrokkene is werkbereid en legt arbeidscontracten en loonfiches voor, hij heeft Nederlandse lessen en een cursus maatschappelijke oriëntatie gevolgd, hij is sinds november 2005 in België en heeft een duurzaam sociaal netwerk uitgebouwd en legt getuigenverklaringen voor), dit doet niets af aan de voorwaarde van het ontvangen van een arbeidskaart B. Dit element kan dus niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden.

Het louter aankruisen van ‘andere prangende humanitaire situaties’ zonder enige verduidelijking om welke prangende humanitaire situatie het dan wel moge gaan, kan ook niet weerhouden worden als een grond voor verblijfsregularisatie.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene nooit een inbreuk beging tegen de openbare orde dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

Betrokkene wist dat zijn verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat hij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Zijn asielaanvraag werd afgesloten op 10.07.2007 met weigeringsbeslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Betrokkene verkoos echter geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten en verblijft sindsdien illegaal in België.

De duur van de procedure – namelijk ongeveer een jaar en acht maanden – was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden.

Aangaande de vermeende vrees voor terugkeer, een mogelijke schending van artikel 3 EVRM en het

aangehaalde reisadvies van Buitenlandse Zaken m.b.t. Nepal dient opgemerkt te worden dat betrokkene met deze beslissing niet gevraagd wordt terug te keren daar hij zijn nog hangende aanvraag in het kader van artikel 9ter kan afwachten."

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het enig middel voert verzoeker de schending aan van de beginselen van behoorlijk bestuur: de motiveringsverplichting zoals bepaald in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

"Dienst vreemdelingenzaken meent dat de regularisatieaanvraag van verzoeker d.d. 20.05.2009 op basis van artikel 9 bis van de vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond is.

De reden waarom verzoeker zijn aanvraag door dvz ongegrond werd verklaard is de volgende: (...)

Dat integendeel tot wat door DVZ werd beslist de aanvraag van verzoeker geenszins als ongegrond kon worden beschouwd en dit omwille van volgende redenen:

Dat dvz stelt dat verzoeker enkel prangende humanitaire situaties aankruist, maar zonder enige verduidelijking.

Eerst en vooral dient benadrukt te worden dat betrokkene alle nodige stukken en informatie heeft gevoegd om aan te tonen dat hij in aanmerking komt voor prangende humanitaire situatie

Dat de minister de discretionaire bevoegdheid heeft om te oordelen of betrokkene dan wel of niet zou voldoen aan de voorwaarden voor prangende humanitaire situatie.

Immers in de instructie van 19.07.2009 werd het volgende vermeld:

Elke situatie die dermate klemmend is dat de persoon zich er niet kan van ontdoen en waarbij een verwijdering een schending van een fundamenteel recht met directe werking in België zou kunnen inhouden , zodat een verblijf in België de enige oplossing is, moet als een prangende humanitaire omstandigheid worden beschouwd.

De instructie verduidelijkt prangende humanitaire situatie:

2.1. tot 2.6 : verzoeker behoort tot de kwetsbare groep van personen

"Elke situatie die dermate klemmend is dat de persoon zich er niet van kan ontdoen en waarbij een verwijdering een schending van een fundamenteel recht met directe werking in België zou kunnen inhouden, zodat een verder verblijf in België de enige oplossing is, moet als prangende humanitaire situatie worden beschouwd. De instructie noemt enkele categorieën van personen die vandaag kunnen worden geregulariseerd wegens "een prangende humanitaire situatie". Dit is geen exhaustieve lijst.

Een bijzondere aandacht gaat bij dit punt naar vreemdelingen die behoren tot een kwetsbare groep. "

2.1 - 2.6 van de instructie waarbij eveneens het volgende wordt verduidelijkt:

Deze opsomming neemt de discretionaire macht niet weg die de minister of zijn gemachtigde bezit om andere gevallen dan deze die opgesomd worden in 2.1 -2.6, te beschouwen als prangende humanitaire situaties. Een bijzondere aandacht zal hierbij gaan naar vreemdelingen die behoren tot een kwetsbare groep.

Dat verzoeker dan ook omwille van zijn situatie tot een kwetsbare groep behoort.

Dat de medische stukken hij die hij gevoegd heeft bij zijn aanvraag duidelijk aantonen dat hij zich in een prangende humanitaire situatie bevindt.

Dat dvz dan nu ook stelt dat hij dat niet aantoonst is dan ook niet juist.

Immers hij heeft stukken gevoegd, hij heeft dit aangetoond. Het is de discretionaire bevoegdheid om hiermee rekening te houden!!

Op 08.09.2011 neemt dvz een beslissing inzake zijn 9 bis waarbij het volgende werd gesteld:

Aangaande de vermeende vrees voor terugkeer, een mogelijke schending van artikel 3 EVRM en het aangehaalde reisadvies van Buitenlandse Zaken m.b.t. Nepal dient opgemerkt te worden dat betrokkene met deze beslissing niet gevraagd wordt terug te keren daar hij zijn nog hangende aanvraag in het kader van artikel 9 ter kan afwachten.

Uit het voorgaande is het duidelijk dat dvz op de hoogte is dat verzoeker verblijfsrecht heeft bekomen op basis van zijn 9 ter. Hij ontving een ontvankelijke beslissing op 20.07.2011.

Immers dit bevestigt zijn kwetsbare situatie.

Dat hiermee dvz zichzelf dus tegenspreekt.

Dat dvz zowel vermeldt dat hij zijn procedure dient af te wachten in het kader van artikel 9 ter daar hij dus ernstig ziek is, als dat hij de prangende humanitaire situatie niet verduidelijkt.

Hoe kan het dan dat hij een verblijfsrecht heeft bekomen op basis van zijn situatie, zijn ziekte, maar dit niet duidelijk is voor dvz??

Dat de beslissing van dienst vreemdelingenzaken aldus een gebrek vertoont door hier geen rekening mee te houden.

Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Tevens dient, naar luid van hetzelfde artikel de motivering 'afdoende' te zijn.

De motivering moet pertinent en draagkrachtig zijn.

Dat DVZ op dit vlak dan ook zwaar in gebreke gebleven is.

Dat verzoeker helemaal niet inziet op welke basis men zijn argumenten weerlegt en motiveert.

Dat verzoeker dan ook meent dat zijn aanvraag niet op een zorgvuldige wijze werd behandeld.”

2.2 Met betrekking tot de aangevoerde schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wijst de Raad erop dat deze wetsbepaling voorziet dat de motivering van een beslissing van een bestuur de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn. Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende", zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven aangeeft op basis waarvan deze is genomen. Er wordt immers, met verwijzing naar artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, vastgesteld dat de door verzoekers aangehaalde elementen onvoldoende zijn om het verblijf toe te staan. In de beslissing wordt gemotiveerd dat hem geen verblijf kan worden toegekend nu hij geen arbeidskaart B heeft ontvangen, hij niet heeft verduidelijkt om welke prangende humanitaire situatie hij een verblijfsmachtiging aanvraagt, dat van alle vreemdelingen wordt verwacht dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving, dat de duur van de asielprocedure niet als onredelijk lang kan worden beschouwd en dat er een aanvraag in het kader van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet nog in behandeling is waardoor deze beslissing geen verwijderingsmaatregel bevat. Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent aangezien hij de motivering citeert, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoeker bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat ooggpunt wordt onderzocht.

Verzoeker betoogt dat in de bestreden beslissing ten onrechte wordt gemotiveerd dat hij enkel 'andere prangende humanitaire situaties' heeft aangekruist zonder enige verduidelijking van dit criterium. Hij wijst op de bij de aanvraag gevoegde medische stukken waaruit blijkt dat hij behoort tot een "kwetsbare groep".

In de aanvraag van 19 mei 2009 vraagt verzoeker een verblijfsmachtiging om de volgende redenen aan:

“-schending van artikel 3 van het EVRM

-redenen van onverwijderbaarheid

-humanitaire redenen en duurzame bindingen

-nieuwe elementen

-nieuwe aangekondigde maatregelen”.

Deze aanvraag wordt op 30 oktober 2009 aangevuld met een ingevuld "typeformulier regularisatieaanvraag". Verzoeker vraagt om verblijfsmachtiging omwille van:

“-duurzame lokale verankering: sociale banden in België, kennis van een van de landstalen, beroepsverleden in België en de bereidheid om te werken.

-Andere prangende humanitaire situaties.

-Gezien cliënt in aanmerking komt op basis van een langdurig verblijf, maar die net geen 5 jaar is.”

In het typeformulier heeft verzoeker het vakje 'andere prangende humanitaire situaties' aangekruist.

De aanvraag wordt op 17 november 2009 nogmaals aangevuld met een arbeidscontract. Er wordt tevens gewezen op de reden 'andere prangende humanitaire situaties'.

Blijkens de stukken in het administratief dossier heeft verzoeker aldus beroep gedaan op het criterium 'andere prangende humanitaire situaties' evenwel zonder verdere verduidelijking van dit criterium. Waar in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat dit criterium niet kan worden weerhouden als een grond voor verblijfsregularisatie omdat verzoeker zich in de aanvraag heeft beperkt tot het "*outer aankruisen van 'andere prangende humanitaire situaties' zonder enige verduidelijking om welke prangende humanitaire situatie het dan wel moge gaan*", is het motief aldus niet kennelijk onredelijk of onjuist.

Uit wat voorafgaat, blijkt dat de conclusie dat er geen verduidelijking is gegeven met betrekking tot het aangekruiste criterium 'andere prangende humanitaire situaties' niet kennelijk onredelijk noch onjuist is. De bestreden beslissing steunt op ter zake dienende, deugdelijke, afdoende en pertinente motieven.

In zoverre verzoeker de schending aanvoert van het zorgvuldigheidbeginsel, dient te worden opgemerkt dat het zorgvuldigheidbeginsel aan de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). *In casu* dient evenwel te worden benadrukt dat de zorgvuldigheidsverplichting die rust op de bestuursoverheid evenzeer geldt ten aanzien van de rechtsonderhorige of, in het kader van een wederkerig bestuursrecht, de burger.

Er dient op te worden gewezen dat de vreemdeling in zijn aanvraag om machtiging tot verblijf klaar en duidelijk dient te vermelden om welke redenen hij een verblijfsmachtiging aanvraagt. Uit zijn uiteenzetting moet duidelijk blijken waaruit de aangehaalde elementen precies bestaan. De verplichting die *in casu* rust op de vreemdeling, kadert bijgevolg in de wederkerige zorgvuldigheidsverplichting. Verweerder heeft blijkens de bestreden beslissing vastgesteld dat verzoeker wenst beroep te doen op het criterium 'andere prangende humanitaire situaties' en heeft op zorgvuldige wijze vastgesteld dat er enige verduidelijking met betrekking tot dit criterium ontbreekt.

Verzoeker wijst in het verzoekschrift naar de "*nodige stukken en informatie*" die hij bij zijn aanvraag heeft gevoegd. In de mate verzoeker doelt op de medische stukken merkt de Raad op dat in de bestreden beslissing wordt gewezen op de hangende aanvraag in het raam van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker verwijst naar de 'ontvankelijke beslissing' op 20 juli 2011 met betrekking tot zijn aanvraag in het raam van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, die zijn "*kwetsbare situatie*" bevestigt en dat hij "*ernstig ziek is*", kan hij niet worden gevolgd. Verzoeker gaat er verkeerdelijk vanuit dat hij reeds een verblijfsrecht geniet op grond van zijn medische problematiek. Op 20 juli 2011 heeft de gemachtigde van de staatssecretaris weliswaar de aanvraag om medische redenen ontvankelijk verklaard doch het onderzoek ten gronde was nog lopende. Zijn medische problematiek is op dat ogenblik nog niet bewezen doch wordt 'verder' onderzocht ten gronde. Anderzijds blijkt uit de bestreden beslissing dat verweerder rekening heeft gehouden met de medische problematiek van verzoeker door er op te wijzen dat de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel bevat aangezien zijn aanvraag om medische redenen nog "*hangende*" is en ten gronde wordt onderzocht. Verzoeker kan derhalve niet ernstig beweren dat verweerder geen rekening heeft gehouden met zijn medische situatie.

Verzoeker maakt met zijn betoog niet aannemelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris niet in alle redelijkheid tot de door hem genomen vaststellingen is gekomen. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris uitvoerig is ingegaan op alle door verzoeker aangehaalde elementen betreffende het toestaan van een verblijfsmachtiging. Uit wat voorafgaat, blijkt dat de conclusie dat er geen verblijfsmachtiging kan worden toegekend om reden van 'andere prangende humanitaire situaties' niet kennelijk onredelijk noch onjuist is. De bestreden beslissing steunt op ter zake dienende, deugdelijke, afdoende en pertinente motieven. Verzoeker maakt een schending van de materiële motiveringsplicht, het redelijkheids- en zorgvuldigheidbeginsel niet aannemelijk.

Verder voert verzoeker de schending aan van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet zonder evenwel uiteen te zetten op welke wijze voormeld artikel 9bis door de bestreden beslissing wordt geschonden. Dit onderdeel van het middel is niet ontvankelijk.

Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien april tweeduizend en twaalf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN